

jico Nemčijo. Posebna skrb Amerikancev mora biti, da se bo poslalo zavezniškim armadam v Evropi dovolj živil. Raditega se naj ameriška polja skrbno obdelajo. Svetovne zaloge živil so silno skromne. — Wilson poziva tudi ameriške trgovce, naj ne zahtevajo za blago prevelikih cen ter naj s hitrim pošiljanjem blaga pospešijo vspehe zaveznikov. Končno poziva Wilson Amerikance k strogi varčnosti in omejitvam. Amerika torej resno stopa na vojno pozorišče!

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se odigravajo dogodki svetovne važnosti: bijejo se boji, ki jih samo nemško uradno poročilo prišteva med najhujše te svetovne borbe. V večdnevni bitki pri Arrasu, o koji smo že poročali, se Angležem ni posrečilo, predreti nemške bojne črte, pač pa so do dne 13. aprila vjeli kakšnih 13.000 Nemcev ter vplenili 186 topov, 84 možnarjev in 250 strojnic. Zdaj pa zastavljajo Francozi vse svoje sile, da bi dosegli to, kar se Angležem ni dovolj posrečilo. Po velikanski artilerijski pripravi, ki je trajala 10 dni, so dne 16. aprila, zarana zjutraj, začeli napadati Francozi z nečuvno srditostjo in z ogromnimi silami nemške postojanke na 40 km dolgi črti med mestoma Soissons in Reims, kakih 150 km severovzhodno od Pariza. Nemško uradno poročilo javi, da se je sicer posrečilo Francozom udreti na nekaterih mestih v najsprednejše nemške postojanke, a ni se jim pa posrečilo predreti bojne črte. Francosko uradno poročilo navaja, da je med Soissonsom in Craone (severno od reke Aisne) padla v francosko oblast cela prva nemška bojna črta ter da so Francozi udrli vzhodno od Craone v drugo nemško črto; vjeli pa so čez 10.000 Nemcev in napravili veliko plena, ki pa še ni preštet. Dne 17. aprila zjutraj je pa izbruhnila v Šampanji, ki je vinorodna pokrajina, med rekami Seine, Marne in Aisne, južno od mesta Reims, nova velika bitka.

Največja bitka.

Iz Berolina se dne 17. aprila poroča:

Ob reki Aisni med mestoma Soissons in Reims se bije ena največjih bitk v tej svetovni vojski. Že od dne 6. aprila traja sovražni artilerijski ogenj s tako silovitostjo, kakor še nikoli poprej. Dne 16. aprila zjutraj so začeli Francozi na črti Soissons-Reims, dolgi 40 km, napadati nemške postojanke z nečuvno silo in s številnimi četami, da bi predrli nemško bojno črto. Sovražnik pošilja v enomer nove sveže čete in ogromno število topov na bojišče. Boj valovi semtertja s silovitostjo, kakor je ne pozna zgodovina, in sicer ne samo za posamezno obrambno črto, ampak za vse utrjeno ozemlje na imenovani črti, pri čemer je treba gledati na to, da se štedi z moštvo, če se tudi izgubijo jarki in topovi. Sovražniku se je le na nekaterih mestih posrečilo udreti v naše najsprednejše bojne črte, ni se mu posrečilo, predreti naše bojne črte. Sovražne izgube so uprav ogromne.

V Berolinu štrajka 150 000 delavcev.

V Berolinu je nastal zaradi velikih težkoč pri prehrani v raznih tovarnah in podjetjih štrajk. Do dne 17. aprila znaša število štrajkujočih 150.000 delavcev. Organizacije delavcev zahtevajo več živil, sicer ne gredo več na delo.

Na drugih bojiščih.

Na celi italijanski fronti od morja do švicarske meje nobenih večjih bojev. Zadnje dni prinašajo švicarski listi poročila, da bodo Italijani okrog 20. aprila pričeli z ofenzivo ob Soči. Italijanski časnikarji kuhajo ofenzivo že par mesecev, a se zdi, da je Lahom zmanjkalo kuriva.

Na ruskem bojišču večinoma mir. Vse z napetostjo pričakuje razvoja dogodkov v Rusiji, ki bodo odločilnega pomena za svetovni mir.

V Rumuniji so boji skoro popolnoma ponehali.

Na macedonskem bojišču na nekaterih mestih n. pr. ob Strumi in Črni, artilerijski ogenj; delovanje infanterije pa je zelo omejeno. V Albaniji so Albanci pri Korei dne 14. aprila uspešno napadli francoske prednje straže in jih zapodili v beg.

Na turških bojiščih se vrše na obeh straneh obširne priprave za nadaljne boje. V Mezopotamiji je turška armada baje ustavila rusko-angleško prodiranje. Na Kavkazu se vrše manjše prasko med Rusi in Turki južno od mesta Bitlis. V bitki pri Gazi v Palestini se je odlikovala avstrijska artilerija.

Tedenske novice.

Duhovniške spremembe. Prestavljena sta čč. gg. kaplana: Josip Jeraj iz Celja III. v Zalec I. in Maks Slander iz Dramelj na Ponikvo ob južni žel. — V začasni pokoj zavoljo bolezni sta stopila čč. gg. Jurij Cvetko, kaplan pri Sv. Vidu pri Grobelnem in Anton Bratkovič, kaplan na Ponikvi.

Nabiranje darov za ubožce. Zadnja graška „Montagszeitung“ je objavila dopis iz Maribora, v katerem slika „dobro“ gospodarske razmere na Slovenskem Štajerju in pravi, da se čudi, zakaj ni bilo tudi v naši škofiji, slično kakor v sekovski, odrejenosti od škofijstva nabiranje milih darov za uboge družine po industrijskih krajih in mestih. Naši čitatelji vedo, da je bilo tudi v naši škofiji odredeno tako nabiranje in da se je, kakor je razvideti iz kratkega poročila v zadnjem našem listu, nabiranje končalo z lepim vspehom, ki daje plemenitosti in požrtvovalnosti našega ljudstva najlepše spričevalo. Od nabranih darov naših škofljanov je bilo tudi v Mariboru obdarovanih 700 ubogih družin. Ker se je nabiranje oznanjalo raz vse prižnice in ker so tudi naši listi vspehujujo k darovanju, je izključeno, da bi mariborski dopisnik tega ne vedel. Graška cenzura je ta napad na škofijstvo in škofljane pustila, čeprav bi se lahko poučila, da so neutemeljeni in za to za naše ljudstvo hudo žaljivi. C. kr. namestništvo je iz lastnega nagiba koj v torek, dne 17. t. m., v graških listih objavilo, da je poročilo v „Montagszeitung“ neresnično ter je tako, vsaj kolikor je v njeni moči, popravilo škodo, ki se je storila na dobrem imenu našega ljudstva. Radovedni smo, ali bo tudi prihodnja „Montagszeitung“ imela toliko poguma, da prekliče svoj napad.

Hrvatje pri cesarju Karlu in cesarici Citi. Preteklo soboto, dne 14. aprila, popoldne ob dveh so se poklonili zastopniki kraljevine Hrvatske in Slavonije svojemu kralju in kraljici. Hrvatski ban baron Škrlec je pozdravil kralja v hrvatskem jeziku, v katerem je povdarjal zvestobo in udanost hrvatskega naroda nasproti svojemu kralju. Po tem pozdravu je kralj odgovoril v nemškem jeziku: „S srčno zahvalo sprejemam kraljica kakor tudi jaz s tako navdušenimi besedami podnesen poklon oblastev in dostojanstvenikov Hrvatske in Slavonije, kakor tudi prepričevanje o njihovi zvestobi in privrženosti. Hrvatski narod, vedna podpora prestola in cesarske hiše, je dokazal kakor vedno tako tudi v sedanjih težkih časih svoje domoljubje v vsakem oziru, a čete, ki se izpopolnjujejo iz Hrvatske in Slavonije, so podale sijajne dokaze vstrajnosti in hrabrosti. Naj pride z božjo pomočjo skoraj nagrada — časten mir!“ Nato je nadaljeval kralj svoj govor v hrvatskem jeziku: „Sporočite prebivalstvu Hrvatske in Slavonije Moj očetovski pozdrav s prepričanjem, da gojim vročo željo, spoznati kmalu tudi Vašo lepo deželo.“ Ko je kralj končal, so ga Hrvači pozdravljali z burnimi in dolgotrajnimi živjo-klici. Nato je hrvatski ban predstavil kralju Karlu člano odposlanstva in kralj je vsakega posameznega člana nagovoril, ter mu stisnil roko, ravnotako je tudi kraljica dala vsakemu roko, katero so vsi poljubili.

Kako naj pišemo in izgovarjamo ime naše cesarice? O tem vprašanju objavlja nedeljska „Edinost“ obširno razpravo, ki prihaja do zaključka, da se mora ime cesarice pisati v slovenskem „Zita“ in tudi tako (z mehkim z in ne s, c) izgovarjati. Beseda „zita“ pomeni prvotno toliko kakor čista, nedolžna, neomadeževana.

Nadvojvoda Ludovik Viktor zbolel. Brat rajnega cesarja Franca Jožefa, nadvojvoda Ludovik Viktor, je v Solnogradu obolel na pljučnici. Nadvojvoda Ludovik Viktor je rojen l. 1842.

Dunajčani prosijo za zmago in mir. V navzočnosti cesarja, več članov cesarske hiše ter skupnih in avstrijskih ministrov, župana in mnogih občinskih svetnikov mesta Dunaja je v nedeljo, dne 15. aprila, kardinal-knez nadškof dr. Piffl ob veliki asistenci daroval slovesno službo božjo, v kateri se je pred sliko Matere božje s sklonjeno glavo molilo za zmago in za časten mir ter se je za izpolnitev le-te prošnje zaobljubila zgradba cerkve na Dunaju. — Tudi v naših krajih, kakor se nam poroča iz Slovinc, so marsikje upeljali letos staro častljivo slovensko navado in opravljajo na večer vaščani pri kapelicah in križih molitve za zmago in mir. Tri leta že skoro traja vojska in videti je, da bojno orožje ne bo odločilo konec strašni moriji. Prosimo Boga, da nas reši grozne vojne sibe in nam naša polja bogato blagoslovil!

Slovenci v Nemčiji. Iz Hamborna na Vestfalskem se nam poroča: Pred vojsko se je pogosto čitalo v „Slov. Gospodarju“ o slovenskem društvu sv. Barbare. Sedaj že dolgo ni bilo nobenega poročila o našem društvu. Napačno bi sodil, kdor misli, da

Slovenci v Nemčiji spimo. Tudi v tem težkem času se vrlo gibamo. Naš stari predsednik Burnik je bil vpoklican, na njegovo mesto je bil izvoljen tovariš Pišek. On pa je v rovu „Nemški cesar“ ponesrečil. Dne 25. marca 1917 se je na obnem zboru vršila nova volitev društvenega načelnstva. Za predsednika je bil izvoljen Andrej Hajdenik, za podpredsednika pa tovariš Kodela, ki je bil že dolga leta izredno delaven društven blagajnik. Za tajnika smo izvolili tovariša Škorea, za zastavonoše in zastavne varuhe (častnike) Fr. Orehovec, Jug in Tajšek; računsko pregledovalec sta Škoda in Gostinčar. Za domovino, oziroma kot žrtev svojega poklica sta padla tovariša Planker in Pišek. Ob sklepu obnove zbora smo na željo društvenega voditelja č. g. Jenster zapeli slovensko cesarsko pesem. — Slovenci v Nemčiji vroče molimo k Bogu, da bi nam skoro naklonil tolažljivi mir. Upamo, da se bodo vsi naši vrli člani vrnili z zmago ovrženi nazaj k nam. A. H.

„Soldatenzeitung“ ne izhaja več. Znani list „Soldatenzeitung“, ki je svoj čas neprimerno pisal o Slovincih, je iz neznanega vzroka prenehal izhajati. List je baje imel 15.000 naročnikov.

Iz politične službe. Namestniški koncipist Karol Trstenjak konjškega c. kr. okrajnega glavarstva je premeščen v Celje. — Namestniški koncipist celjskega okrajnega glavarstva dr. Ernest Mayerhofer je pa premeščen v Konjice.

Iz finančne službe. Davčni kontrolor Ivan Vodlak pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je imenovan za davčnega nadzornika istotam.

Smrt. V St. Janžu na Dr. polju je bila v nedeljo, dne 15. aprila, pokopana 88letna Agata Skorič, mati č. g. župnika Matija Skoričane. Svetila blagi pokojnici večna luč!

Dopisovanje vojnim vjetnikom in osebam v zasedenem ozemlju. C. kr. korespondenčni urad poroča: Dasiravno je bilo že večkrat razglašeno, da se je na skupnem centralnem uradu za poizvedovanje, oddelek za vojne vjetnike, ustanovil nov oddelek L, Dunaj, I., Brandstätte 9, ki edini posreduje dopisovanje med avstrijskimi in ogrskimi državljani, ki so ostali in svobodno žive na svojih domovih v ozemljih, ki jih je zasedel sovražnik, in med njihovimi sorodniki v monarhiji — in sicer za sedaj samo z ozemlji, ki jih ima zasedene Italija — prihaja še vedno največji del teh dopisov drugim uradom, bodisi v monarhiji ali v nevtralnem inozemstvu. Ker domači in tuji uradi vse take dopise pošiljajo na oddelek L, se prebivalstvo še enkrat opozarja, da posreduje vsa poročila in dopise te vrste izključno le zgoraj navedeni oddelek L. Vsi dopisi se morajo torej nanj nasloviti in sicer sme vsak poslati le enkrat na mesec največ 20 besed obsegajoč dopis, katerega mora frankirati in priložiti tudi znamko za odgovor. Najboljše je, da se vsak posluži dopisnice z odgovorom po 8 v. V bodoče bodo torej dosegli svoj cilj le dopisi, ki so izvršeni po gori navedenih predpisih. — Razen tega se naznanja, da je brez vsake koristi, če kdo ponovi svoj dopis, na katerega po preteku enega meseca še ni dobil rešitve: vsak pravilno izvršeni dopis se gotovo odpravi v Italijo, toda poizvedovanja trajajo mnogokrat po več mesecev. Na vse druge dopise, ki niso sestavljeni v predpisani obliki, se urad v bodoče ne bo oziral. Edina izjema velja za dopise vojnim vjetnikom in internirancem v Italiji, katerim more vsak naravnost pisati in sicer poštine prosto.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega vjetništva se je oglasil Ludovik Bratuša od Sv. Tomaža pri Ormožu, od katerega že od meseca decembra 1914 ni bilo nobenega glasu. Nedavno je prišla dopisnica, da je živ daleč tam v Sibiriji, kjer služi za hlapca. Dne 3. aprila je dobila žena šest kart, katere je pisal dne 11. januarja 1917.

Slovenski begunski koledar za leto 1917. Goriški deželni glavar dr. A. Fajdutti je izdal slovenski begunski koledar za leto 1917. Cena koledarja je 1 K. Izkupilo je namenjeno beguncem z Goriškega. Naročila sprejema deželni odbor goriški na Dunju VIII. Schlesingerplatz 2. Poleg običajnega gradiva vsebuje koledar spominski spis o pokojnem cesarju Francu Jožefu, spis o novem cesarju Karlu, opise glavnih taborišč za begunce, nekaj beletrističnega gradiva in poročil za begunce. Koledar prinaša dobro pogojeni slki Njunh Velikanstev, sliko generala Borojeviča, svetolucijskega župnika Fabjana, par prizorov iz porušene Gorice, iz zaledja in iz taborišč.

Zopet potres v Brežicah. Iz Brežic se nam piše: Potres se noče od nas posloviti. Na veliki petek, zjutraj ob 8. uri, smo ga vsi močno čutili. Toda vznemiril nas ni preveč. Na velikonočni torek, dne 10. aprila, ob 4. uro zjutraj, pa je tako močno streslo, da je opeka padala s streh, da so sobe bile naenkrat zaprašene z odpadlim ometom in da so ljudje prestrašeni poskakali iz postelj. Na zidovih so se po-